

[Bilgrav-Nielsen]

en aftale mellem elværkerne og Dansas, som jeg har omtalt. Det har jeg kun ros tilovers for, det er et godt stykke på vejen. Tilbage står så at sikre fremdriften i udviklingen af den decentrale kraftvarmeudnyttelse, og den må vi diskutere løbende, for det er afgørende, at ministerens forestilling om revision ikke kommer til at omfatte udskydelse af visse af de fjernvarmebyer, der er udpeget til at skulle overgå f.eks. til decentral kraftvarmeproduktion. Så tror jeg, at noget af grundlaget skrider.

Jeg vil her, hvor jeg nærmer mig afslutningen af dette første indlæg – som jo ikke er blevet til et svar på ministerens indlæg i fuldt omfang, men det kan jeg nå tilbage til i en senere omgang – bruge de sidste få sekunder til at præsentere et forslag om motiveret dagsorden, som jeg synes kunne være med til at gøre det klart, at Folketingets store flertal fortsat er besjælet af den samme vilje, som tilfældet var for præcis et år siden, den 20. marts 1990, da vi vedtog det decentrale udviklingsprogram – eller da aftalen blev indgået, skal jeg sige, for det var senere, at den blev konfirmeret i Folketinget. I dag for nøjagtig et år siden beviste Folketingets store flertal, at man har en fremdrift, et ønske om at gøre fremskridt, i overensstemmelse med målsætningerne i energihandlingsplanen og i overensstemmelse med de sidste 15 års danske energipolitik.

Dagsordensforslaget lyder, stillet på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre – flere er velkomne til at slutte sig til:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at de forslag til reduktioner i energiforbruget og dettes miljøbelastning, der er indeholdt i »Energi 2000« og i aftalen af 20. marts 1990 mellem KVR-regeringen og Socialdemokratiet, er udtryk for, hvad Danmarks bidrag bør være til de internationale bestræbelser på at reducere energisektorens miljøbelastning.

Folketinget pålægger derfor regeringen konsekvent at følge op på de forslag og vedtagelser, der er indeholdt i »Energi 2000« og i aftalen af 20. marts 1990, samt at fastholde realværdien af 1990-niveauet for støtten til vedvarende energi og øge midlerne til forskning på energiområdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 15).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Nielson (S):

Lad mig først byde selve debatten i dag velkommen. Vi plejer jo på denne tid af året at have en almindelig redegørelsesdebat, hvor vi gør status på energiområdet, og det får vi så på denne måde også lejlighed til i år.

Dernæst vil jeg byde velkommen til energiministeren. Det er jo den første bredere energidebat, vi har, og jeg vil gerne udtrykke det håb, at den nye minister med tiden må blive lige så glad for at arbejde i energisektoren, som samtlige forgængere har været, og at vi også vil kunne skabe samme brede samarbejde, som har været karakteristisk netop for energipolitikken.

Det kræver i situationen noget arbejde, som vi oplever det, men det er vi altså også parat til at yde, selvfølgelig.

Det første, jeg vil sige noget om, er implementeringen af 20. marts-aftalen. Jeg skal til underbygning af den bekymring, vi har næret, først citere, hvad ministeren har sagt den 1. februar i år til Flensborg Avis. Der står følgende:

»Konkret har hun lovet de 30 kulfyrede kraftværker, der i første omgang blev udpeget af Bilgrav-Nielsen til at overgå til primært naturgas, at hun vil kigge på forudsætninger og tidsrammer i planen.

– Hvis vi kan få afsat den samme mængde gas på en anden måde, så er jeg villig til at lytte til den kritik, der har været af planen.«

Dernæst i Politiken 13. februar i år:

»Det vil formentlig være de 30 værker, der skal omstilles, men jeg er ikke en stivstikker, der ikke vil forhandle, siger Lundholt. Hun nævner som eksempel, at det om et par år kan vise sig, at nogle værker har aftaget mere gas end aftalt, så andre værker ikke nødvendigvis skal omstilles.«

Det tredje citat er fra martsnummeret af EnergiNyt, hvorfra jeg skal citere følgende:

»Uanset om man er radikal, socialdemokrat eller konservativ, må enhver energiminister sørge for, at en så stor plan ikke løber løbsk.

– Tænk du f.eks. på at ændre prioriteringen mellem naturgas, kul og olie i fjernvarmeværker og blokvarmecentraler?